

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/126/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6416201799
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Halušková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6416201799.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Haluškovej a členov senátu JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Jozefa Zlochu, v spore žalobcu Prima banka, a. s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému Z. U., nar. XX.XX.XXXX, trvalým pobytom E. 14XX/XXX, XXX XX Zvolen, o zaplatenie 951,92 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 18C/47/2016-52 zo dňa 31. januára 2018 takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanému voči žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Žiar nad Hronom (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo dňa 31. januára 2018 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca na základe úverovej zmluvy č. XXXXXX zo dňa 25.05.2014 domáhal zaplatenia istiny 951,92 eur spolu s poplatkami za poistenie vo výške 1,44 eur, úrokom 54,12 eur (do dátumu predčasnej splatnosti úveru), úrokom z omeškania 0,36 eur (do dátumu predčasnej splatnosti úveru), úrokom 19,90% ročne z nezaplatennej istiny od 25.09.2015 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatennej istiny a nezaplatených úrokov od 25.09.2015 do zaplatenia.

1.1. Žalobca odôvodnil žalobu tým, že žalovaný riadne nesplácal úver poskytnutý sumou 1.000,- eur, preto bol listom z 24.09.2010 vyzvaný na jeho predčasné splatenie. Ku dňu zosplatenia 24.09.2015 pohľadávka žalobcu predstavovala 1.067,84 eur a pozostávala z istiny úveru vo výške 951,92 eur, úrokov 54,12 eur (úrok dohodnutý vo výške 19,90% p. a., ktorý bol žalovaný v zmysle úverovej zmluvy povinný platiť v rámci anuitných splátok úveru do predčasného zosplatenia), z úrokov z omeškania 0,36 eur (dohodnutých vo výške 5,00% p. a.), poplatkov 60,- eur za upomienky (15,- eur/za každú) a za výzvu na predčasné splatenie úveru (30,- eur) v zmysle Sadzobníka poplatkov a poplatkov za poistenie schopnosti splácať úver 1,44 eur. Žalovaný sa v konaní nevyjadril, nepoužil žiadne prostriedky procesnej obrany.

1.2. Súd prvej inštancie posúdil právny vzťah strán sporu ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z., nakoľko žalobca vystupoval ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ. Po aplikácii § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, § 497 Obchodného zákonníka, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka súd prvej inštancie zamietol žalobu z dôvodu neunesenia dôkazného bremena žalobcom na preukázanie výšky jeho nároku. Z predložených listinných dôkazov súd prvej inštancie nemohol zistiť výšku žalovanej istiny a príslušenstva, nebolo možné zistiť, akú časť úveru žalovaný zaplatil a kedy sa dostal do omeškania, ako žalobca dospel k výpočtu uplatnených úrokov a poplatku (k zisteniu skutkového stavu chýbali okrem listinných

dôkazov aj skutkové tvrdenia). Žalobca nepripojil k žalobe dôkaz o tom, že sa upomienka a výzva na predčasné splatenie úveru dostali do dispozičnej sféry žalovaného a nevyužil možnosť splniť dôkaznú povinnosť ani v priebehu konania. S odkazom na § 150 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C.s.p.“) súd prvej inštancie zdôraznil, že žalobca koná prostredníctvom odborne spôsobilej osoby (právnik - špecialista vymáhania pohľadávok), preto okresný súd nevyužil možnosť požiadať žalobcu o ďalšie skutkové tvrdenia v zmysle § 150 C.s.p.. Žalobca ako dominus litis vo svojej žalobe (resp. v priebehu konania) nepredniesol podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia, aby bolo možné žalobe vyhovieť. Princíp rovnosti zbraní vyžaduje, aby každá strana mala primeranú možnosť predložiť svoje návrhy za podmienok, ktoré nie sú podstatne nevýhodnejšie ako podmienky, za ktorých touto možnosťou disponuje druhá strana. Súd nemá povinnosť stranu sporu vyzývať na predloženie listinných dôkazov. Prejavom prejednávacej zásady je aj to, že tvrdiť rozhodné skutočnosti a navrhovať o nich dôkazy je zásadne vecou strán sporu.

1.3. O nároku na náhradu trov konania okresný súd rozhodol zohľadniac, že žalovaný bol v konaní v celom rozsahu úspešný, ale žiadne trovy mu nevznikli, preto mu s poukazom na § 255 ods. 1 C.s.p., § 262 ods. 1 C.s.p. a článku 2, 4 ods. 2 (princíp racionálneho zákonodarcu) a 17 (rýchlosť a hospodárnosť konania) C.s.p. náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote žalobca (ďalej aj „odvolateľ“) odvolanie z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. a), f), h) C.s.p. s návrhom, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil, žalobe vyhovel v celom rozsahu a žalobcovi priznal náhradu trov celého, teda aj odvolacieho konania.

2.1. Odvolateľ argumentoval ustanovením § 129 ods. 1 C.s.p. a tým, že pokiaľ bola žaloba pre súd nezrozumiteľná a neúplná, mal žalobcu vyzvať na jej doplnenie; poukázal na uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 11Co/33/2017-53 z 27.06.2017. Uviedol, že súd prvej inštancie rozhodol o nezrozumiteľnej žalobe, pričom jeho rozhodnutiu nepredchádzala faktická činnosť smerujúca k odstráneniu neúplnosti žaloby, ku ktorej bol povinný. Takýmto postupom odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom, čo je vadou konania v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) C.s.p. a porušením článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2.2. V ďalšej časti žalobca písomne uviedol špecifikáciu úveru, ktorou chce ozrejmiť a doplniť žalobu. K odvolaniu okrem fotokópie uznesenia Krajského súdu v Žiline č.k. 11Co/33/2017-53 zo dňa 27. júna 2017 pripojil prehľad splácania úveru, stav omeškaných splátok na úvere, prepočet zmluvných úrokov aj úrokov z omeškania.

3. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril (§ 373 ods. 3 C.s.p.).

4. Na základe odvolania podaného včas stranou sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359, § 362 C.s.p.) krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) vec prejednal v medziach odvolania žalobcu (§ 380 ods. 1 C.s.p.), v rozsahu určenom ustanovením § 379 C.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. a contrario za použitia § 177 ods. 2 písm. c) C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, preto rozsudok okresného súdu s poukazom na § 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil. Odvolací súd sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, ktorý v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie veci a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 C.s.p.. Na zdôraznenie správnosti rozsudku okresného súdu a vzhľadom na potrebu vysporiadať sa s tvrdeniami žalobcu v odvolaní odvolací súd dopĺňa ďalšie dôvody.

5. Odvolací dôvod podľa § 365 písm. b) C.s.p. (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces) je naplnený vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci strane sporu realizáciu jej práv, dosiahne určitú intenzitu. Konkrétne pochybenie súdu musí byť hodnotené v kontexte celého konania.

6. Obligatórnou náležitosťou žaloby je v zmysle § 132 C.s.p. aj pravdivý a úplný opis rozhodujúcich skutočností a označenie dôkazov na ich preukázanie. Neznamená to povinnosť žalobcu v žalobe uviesť správnu právnu kvalifikáciu žalovaného nároku, ale povinnosť tvrdiť rozhodujúce skutočnosti (údaje nutné preto, aby bolo jasné, o čom a na akom podklade má súd rozhodnúť), z ktorých sa nárok vyvodzuje. Žalobca má povinnosť opísať skutok, na ktorého základe uplatňuje svoj návrh v rozsahu, ktorý umožňuje jeho jednoznačnú individualizáciu (NS ČR z 21.05.1996 sp. zn. 2Cdon 245/96). V dôsledku

aplikácie prejednávacej zásady majú strany sporu v občianskom súdnom konaní povinnosť tvrdenia a na ňu nadväzujúcu dôkaznú povinnosť ohľadom skutočností, z ktorých existencie vyvodzujú pre seba priaznivé právne dôsledky. Nespĺnenie tejto povinnosti má za následok vynesenie rozhodnutia nepriaznivého pre stranu sporu, ktorá svoju procesnú povinnosť nespĺnila. Odvolací súd poukazuje napr. na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline č. k. 7Co/369/2012-83 zo dňa 13.02.2013, alebo sp. zn. 9 Co/513/2013 zo dňa 28.11.2013, ktorý uvádza, že súd musí mať nárok pri jeho priznávaní dostatočne, bezpečne preukázaný, vyčísliteľný z jednotlivých položiek tak, aby mohol v rámci rozhodovacej činnosti zároveň prekontrolovať celkovú výšku žalobcom uplatneného nároku. Úlohou súdu nie je dedukovať jednotlivé nároky žalobcu, resp. pátrať z čoho pozostávajú, ale prekontrolovať správnosť, odôvodnenosť a zákonnosť uplatnených nárokov.

7. Odvolací súd po preskúmaní všetkých podstatných odvolacích námietok žalobcu, ako aj predchádzajúceho konania spolu s odvolaním napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie odvolateľom namietaný nesprávny procesný postup znamenajúci porušenie žalobcovho práva na spravodlivé súdne konanie nezistil. Súd prvej inštancie postupoval procesne správne, keď neaplikoval ustanovenie § 129 ods. 1 C.s.p. a žalobcu nevyzýval na doplnenie žaloby obsahujúcej stručný opis rozhodujúcich skutočností. Žaloba bola zamietnutá pre neunesenie žalobcovho dôkazného bremena v časti týkajúcej sa výšky uplatneného nároku. Ako uviedol okresný súd, z predložených listinných dôkazov nevyplýva výška žalovanej istiny a príslušenstva - nie je z nich možné zistiť, či, kedy a akú časť úveru žalovaný zaplatil, či a kedy sa dostal do omeškania, nie je zrejмый výpočet uplatnených úrokov a poplatku a chýba aj dôkaz o tom, že sa upomienka a výzva na predčasné splatenie úveru dostali do dispozičnej sféry žalovaného. Pokiaľ žalobca k odvolaniu pripojil prehľad splácania úveru, stav omeškaných splátok, prepočet zmluvných úrokov aj úrokov z omeškania, podľa odvolacieho súdu ide o dôkazné prostriedky, ktoré odvolateľ s poukazom na koncentračnú zásadu mal a mohol predložiť v konaní pred súdom prvej inštancie. Tiež skutkové tvrdenia uvedené v odvolaní odvolací súd považoval za prostriedky procesného útoku (§ 149 C.s.p.), ktoré odvolateľ mohol použiť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 písm. d) C.s.p.). Nejde ani o prostriedky procesného útoku, ktorými má byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 366 písm. c) C.s.p.).

8. Odvolateľ podal odvolanie formálne voči celému rozsudku, výrok o trovách konania nespochybnil (odvolací súd je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania). Ide ale o výrok závislý (§ 379 písm. a) C.s.p.), preto ho odvolací súd po zistení jeho vecnej správnosti potvrdil.

9. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p., z ktorého vyplýva: „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí“. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p.. V spore bol v odvolacom konaní plne úspešný žalovaný, ktorému vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. Z obsahu spisu ale vyplýva, že žalovanému v odvolacom konaní žiadne reálne trov konania nevznikli, preto mu odvolací súd ich náhradu nepriznal.

10. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods.2 posledná veta C.s.p.). Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods.2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C.m.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).